

РЕШЕНИЕ

№ 1676

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **639** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Производството е образувано по касационна жалба УМБАЛ „ЦАРИЦА ЙОАНА-ИСУЛ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу решение № 5029 от 06.11.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 121^{-ви} състав, постановено по НАХД № 8671/2023 г. С решението е потвърдено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № НП-37/25.05.2023 г. , издаден от изпълнителния директор на **ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „МЕДИЦИНСКИ НАДЗОР“**, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 1606, [улица], с което му е наложена имуществена санкция в размер на 8 000 лв. на основание чл. 116, ал. 2 от Закон за лечебните заведения, за нарушение на чл. 2 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи във вр. чл. 46, ал. 3 от Закона за лечебните заведения.

С касационната жалба се твърди: неправилност на въззивното съдебно решение поради неправилното прилагане на материалния закон и нарушение на процесуалните

правила, поради неправилно обсъждане на събраните по делото доказателства във връзка с процедурата по налагане на административната имуществена санкция, която била незаконна във връзка с конкретното посочване на фактите и правните норми по нарушението. Моли се отмяна на решението и НП. Претендира деловодни разноски.

Ответникът по касационната жалба я оспорва в дадения му срок, както и в съдебното заседание. Претендира деловодни разноски.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, респ. – правилност на въззивното решение, несподеляйки твърденията на касатора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63а, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

С АУАН № А-95/27.04.2023 г. на ИА „МЕДИЦИНСКИ НАДЗОР“ е установено, че на 23.01.2023 г. двугодишното дете Д. С. З. е заведено от родителя си в спешния УНГ кабинет на касатора през нощта с болки в ухото. Извършен е преглед в часовия период 1:31 ч. – 1:34 ч. , като е установено, че детето не е спешен случай и не следва да се хоспитализира, поради което е заплатена такса на болницата в размер на 60 лв. С АУАН е установено, че болницата е нарушила чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ във. вр. чл. 2 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г. за основните изисквания на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи. Това било така, доколкото съгласно цитираните разпоредби лечебните заведения за болнична помощ, каквото е касаторът, осъществявали само видовете лечебна дейност, посочени в издаденото им от министъра на здравеопазването разрешение по реда на чл. 48, ал. 1 от ЗЛЗ. Съгласно разрешение № МБ-52/12.10.2020 г. на министъра на здравеопазването /разделът „да осъществява следните дейности“ – т. 1/, касаторът може да осъществява само диагностика и лечение на заболявания, когато лечебната цел не може да се постигне в условията на извънболнична помощ. Прегледът на детето без хоспитализация и заплащането било по характера си извънболнично лечение, което болницата нямала разрешение да прави. Ето защо, бил осъществен съставът на административното нарушение по чл. 116 от ЗЛЗ, постановяващ, че който извършва дейност по болнична медицинска помощ в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв. ; когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция от 8000 до 20 000 лв. Тази фактическа и правна обстановка е приета от НО, като е

възпроизведена в процесното НП и на касатора е наложена имуществена санкция в най-ниския размер по цитираната норма – 8 000 лв.

Касационната инстанция не приема доводите на касатора, че АУАН и НП не съответстват съответно на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН във връзка с посочване на фактите по нарушението и нарушените норми. Изложената по-горе фактическа обстановка и правна рамка са описани в АУАН и в НП, като детайлно посочват фактите и нарушените норми.

Правилно е решението на въззивния съд и в частта по приложението на материалния закон. Както се посочи по-горе, на 23.01.2023 г. двугодишното дете Д. С. З. е заведено от родителя си в спешния УНГ кабинет на касатора през нощта с болки в ухото. Извършен е преглед в часовия период 1:31 ч. – 1:34 ч. , като е установено, че детето не е спешен случай и не следва да се хоспитализира, поради което е заплатена такса на болницата в размер на 60 лв. Правилно въззивният съд е приел, че болницата е нарушила чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ във вр. чл. 2 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г. за основните изисквания на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи. Това така, тъй като съгласно цитираните разпоредби, лечебните заведения за болнична помощ, каквото е касаторът, осъществяват само видовете лечебна дейност, посочени в издаденото им от министъра на здравеопазването разрешение по реда на чл. 48, ал. 1 от ЗЛЗ. Съгласно разрешение № МБ-52/12.10.2020 г. на министъра на здравеопазването /разделът „да осъществява следните дейности“ – т. 1/, касаторът може да осъществява само диагностика и лечение на заболявания, когато лечебната цел не може да се постигне в условията на извънболнична помощ. Прегледът на детето без хоспитализация и заплащането на прегледа, по характера си са извънболнично лечение, което болницата няма разрешение да прави. Ето защо, е осъществен съставът на административното нарушение по чл. 116 от ЗЛЗ, постановяващ, че който извършва дейност по болнична медицинска помощ в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв. ; когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция от 8000 до 20 000 лв. Касационният състав приема, че е част от болнично лечение самият преглед в спешен кабинет, като без значение е преценката на лекаря дали случаят е спешен и за хоспитализация, или – не е. Наредба № 10 от 04.11.2016 г. за утвърждаване на медицински стандарт „У.-носно-гърлени болести“ на министъра на здравеопазването въвежда неизчерпателни стандарти за спешност, съответно за преценка за хоспитализация. Не може от прилагане на тези стандарти по конкретен преглед в спешен кабинет да се извеждат финансови права на болницата, на каквито тя няма право съгласно разрешените ѝ видовете лечебна дейност, посочени в издаденото ѝ от министъра на здравеопазването разрешение по реда на чл. 48, ал. 1 от ЗЛЗ.

Горепосочената фактическа и правна обстановка е приета от НО, като на касатора законосъобразно е наложена предвидена за нарушението имуществена санкция – 8 000 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, Х.^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5029 от 06.11.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 121^{-ви} състав, постановено по НАХД № 8671/2023 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: